

нокътъ е по-малакъ отъ дано-
кътъ въ Австрия, въ Ромъния,
въ Россия, и като рѣчи отъ въ-
сичка Европа. а това тѣрси съ-
ки човѣкъ. И така, ние питаме
още веднашъ: що има въ Сър-
бия, което би ние не пожелале
да имаме? А що има у бжлгар-
скиятъ народъ отъ което би са
отказале сърбете? Това щото
е мило на бжлгаринтъ, мило
е и на сърбинтъ; а това щото
ненавижда сърбинтъ, него не-
навижда и бжлгаринтъ. А ко-
гато е така, то намъ не остава
нищо друго, освѣнъ да са сл-
единиме и да са постараме да
освѣтлиме лицата си и да доби-
еме най-скжпото за съки чо-
вѣкъ добро. т. е. своята сео-
бода и самоуправление. Освѣнъ
това, когато ние достигнеме